

La doneta màgica

Hi havia una vegada una doneta que es deia Samay. Vivia al bosc de Minimoomis, on tot el món tenia un don diferent, i ella tenia el don de ser torpe.

Un dia se'n va anar a un internat, i de camí es va fer una turmenta de llepolies i xocolata. Samay va eixir de l'autobús i es va amagar en una cova plena d'artefactes màgics i es va quedar allí una temporada. Poquet a poquet va aprendre a fer màgia. Va crear unicorns, narvals i cérvols, i va fer d'eixe lloc el seu llar. Cada dia feia un truc diferent i s'ho passava genial!

Una vesprada va aparèixer un nanet buscant un lloc on viure. Samay li digué:

- Et pots quedar ací, però amb una condició: que et portes bé i no destrosses res.

El nanet li digué:

- Val.

Uns mesos després el nanet havia destrossat tota la casa, inclús el laboratori de màgia. Samay es va posar súper trista, tant, que va tirar al nanet de la seua casa. Samay es va quedar plorant dues hores i mitja, perquè estava molt, però que molt trista, així que va decidir quedar-se al llit.

Al dia següent tot estava com abans, i Samay es va posar a investigar qui havia arreglat la seua casa. Preguntà al nanet, a un elefant, a l'unicorn, al narval, al cérvol, i també a una formiga. Tots li ajudaren a investigar, buscaven dia i nit, escalaren muntanyes, preguntaren a tota la gent que hi havia al bosc i no trobaren res. Després de tants dies investigant, i malgrat, no havien trobat res, necessitaven una recompensa i es van fer xocolata amb bunyols. Samay per fi es va gitar, però els seus companys es van quedar desperts per a veure que passava i van descobrir que Samay era la que ho arreglava tot i ajudava la gent de Minimoomis.

I a partir d'aquell dia, va ser la més màgica en vegada de ser la més torpe.